

Báseň skoro na rozloučenou

Václav Neckář

Slunce
Překrásný manekýn
Se prkenně uklání
K západu
Zavírají se
Květiny a obchody
Praha unavená
Chválou básníků
A svojí krásou
Šediví soumrakem

Je to podivné
Co se ti podobá
Je to podivné
Ta myšlenka, že můžu tě ztratit
Protože všechno na světě
Se neustále mění

Můžu tě ztratit
A zase budou rána
Plná cigaret
O bude to svádět
Ke krásnému smutku

Můžu tě ztratit
A zase budou noci
Měsíc vlající na obloze
Bude podobný stínu
Tvých rozpuštěných vlasů
Nebudu moci spát
A budu nenávidět klasiky

Můžu tě ztratit
A pak bude snad nejvhodnější
Svést to na dialektiku

Ano, to všechno může se stát

Ale už nikdy neztratím
Všecky ty lehkomyšlné
Nevychované a pravdivé
Děti naší lásky
Všecko to, co nejde vyhandlovat
V Tuzexu
Nabiflovat přes noc
Získat protekci
Úsměvem
Touhu a odvahu
Nečekat, až život se převalí
Kolem jako baráčnický
Průvod
Nedat se zlákat
Štěstím
Které padne a sluší
Nebýt tu zbytečně
Nejíst tu zadarmo chleba

Uvidět ráno u Vltavy divoké koně
Vyjmenovat své lásky
A bude-li třeba
Nechat se zabít
Pro ně